

عنوان مقاله:

مطالعه و تحلیل یافته های باستان شناسی حاصل از بررسی روشمند و تعیین عرصه و حریم محوطه دمبیگان قصرقد

محل انتشار:

دوفصلنامه جستارهای باستانشناسی ایران پیش از اسلام، دوره 7، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهدی دهمرده پهلوان - دکتری باستان شناسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

زهره جوزی - استادیار گروه باستان شناسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

از دیدگاه مطالعات باستان شناسی بخش جنوبی بلوچستان ایران، بکر و ناشناخته است. محوطه دمبیگان از محوطه های واقع در جنوب بلوچستان ایران است که از منظر باستان شناختی به آن پرداخته نشده است. در پژوهش اخیر عملیات تعیین عرصه و پیشنهاد حریم و بررسی روشمند تپه و اطراف آن انجام شد. این پژوهش با روش توصیفی-تحلیلی صورت پذیرفته است و بخش عمده این تحقیق از فعالیت های میدانی، بررسی پیمایشی فشرده و روشمند و گمانه زنی به منظور تعیین عرصه و حریم محوطه دمبیگان به دست آمده است. هدف اصلی این پژوهش، بررسی وضعیت استقرار محوطه و ارائه گاه نگاری نسبی براساس یافته های سطحی بود. در بررسی پیمایشی مشخص شد که محوطه متشکل از دو پشته نزدیک به هم است که بازه ی زمانی استقرار در این دو پشته به ترتیب پشته A گورستانی سنگ چین مربوط به دوران تاریخی و پشته B که احتمالاً مکانی استقرار و بخشی از آن نیز به عنوان گورستان بوده است، مربوط به هزاره سوم پیش از میلاد است. براساس یافته های سطحی می توان اذعان کرد که این محوطه برای نخستین بار در هزاره سوم پیش از میلاد محل سکونت بوده است و پراکندگی گونه های متنوع سفالی بر سطح تپه نشان دهنده استمرار زندگی در دوره های تاریخی بوده است. مطالعه و تجزیه و تحلیل یافته های باستانی حاصل از بررسی میدانی و گمانه های محوطه دمبیگان نشان داد که این محوطه در ادوار پیش از تاریخی و تاریخی دارای تشابهات فرهنگی با محوطه های واقع در حوزه هیرمند و کرمان، دره کچ و حوزه رود دشت در مکران پاکستان بوده است.

کلمات کلیدی:

بلوچستان، دمبیگان، بررسی روشمند، سفال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1745093>

